

Les particules

L'essentiel de ce qui suit est constitué par des prépositions auxquelles sont joints quelques adverbes et interjections. Nous avons réuni ici la plupart des particules qui peuvent prendre les suffixes personnels. Les particules mono-syllabiques entraînent souvent des modifications de la vocalisation des affixes du fait de la proximité de l'accent. Exemples : אֹתְךָ au lieu de *אֹתְךָ*, אֵתְנוּ au lieu de *אֵתְנוּ*, שְׁלָכְךָ au lieu de *שְׁלָכְךָ*, שְׁלָכְנוּ au lieu de *שְׁלָכְנוּ*, etc.

Il est possible de distinguer deux groupes : celui qui prend les affixes du singulier et celui qui prend ceux du pluriel.

Particules avec affixes du singulier

	אֵיָהּ ? (suis-je) où
אֵיָהּ (אֵיָהּ), אֵיָךְ (אֵיָךְ), אֵיָו (אֵיָו), אֵיָהּ, אֵיָנוּ, אֵיָכֶם, אֵיָכֶן, אֵיָם, אֵיָן	
	אֵיָן (il n'y a pas / je n'ai pas)
אֵיָנִי (אֵיָנִי), אֵיָנִיךָ, אֵיָנִיךָ ² (אֵיָנִי), אֵיָנִיךָ, אֵיָנִיכֶם, אֵיָנִיכֶן, אֵיָנִים, בְּנֵי	
	אֵצֶל (chez)
אֵצֶלִי, אֵצֶלְךָ, אֵצֶלְךָ, אֵצֶלְנוּ, אֵצֶלְכֶם, אֵצֶלְכֶן, אֵצֶלְם, אֵצֶלְנָן	
	אֵת (אֵת) complément d'objet direct
אֵתְּךָ, אֵתְּךָ, אֵתְּנוּ, אֵתְּכֶם, אֵתְּכֶן, אֵתְּם, אֵתְּנָן	
אֵתְּךָ ³ , אֵתְּךָ, אֵתְּנוּ, אֵתְּכֶם, אֵתְּכֶן, אֵתְּם, אֵתְּנָן	
	בְּגִין (pour, en faveur de)
בְּגִינִי, בְּגִינִיךָ, בְּגִינִיךָ, בְּגִינִנוּ, בְּגִינִכֶם, בְּגִינִכֶן, בְּגִינִם, בְּגִינֵנוּ	
	בְּגִלָּל (à cause de)
בְּגִלָּלִי, בְּגִלָּלְךָ, בְּגִלָּלְךָ, בְּגִלָּלְנוּ, בְּגִלָּלְכֶם, בְּגִלָּלְכֶן, בְּגִלָּלְם, לֵן	
	בְּלֵתִי (sans)
בְּלֵתִי, בְּלֵתְךָ, בְּלֵתְךָ, בְּלֵתְנוּ, בְּלֵתְכֶם, בְּלֵתְכֶן, בְּלֵתְם, בְּלֵתְנָן	
	בְּעִבּוּר (pour)
בְּעִבּוּרִי, בְּעִבּוּרְךָ, בְּעִבּוּרְךָ, בְּעִבּוּרוֹ, בְּעִבּוּרָהּ, בְּעִבּוּרוֹנוּ, בְּעִבּוּרְכֶם, בְּעִבּוּרְכֶן	
	בְּעִבּוּרְם, בְּעִבּוּרְנָן
	בְּעַד (pour)
בְּעַדִּי, בְּעַדְךָ, בְּעַדְךָ, בְּעַדְנוּ, בְּעַדְכֶם, בְּעַדְכֶן, בְּעַדְם, בְּעַדְנָן	
	בְּעִצְמִי (moi-) même
בְּעִצְמִי, בְּעִצְמִיךָ, בְּעִצְמִיךָ, בְּעִצְמוֹ, בְּעִצְמוֹהּ, בְּעִצְמוֹנוּ, בְּעִצְמִיכֶם, בְּעִצְמִיכֶן	

¹ Attention, il n'y a pas de Mapiq dans le Hé. Le Hé est présent dans le גַּשְׁ הֵ du Nun.

² Attention, la forme אֵיָנִי signifie *il n'a pas* et *nous n'avons pas*. Elle a un גַּשְׁ הֵ dans le dernier Nun, tout comme אֵיָנִיךָ et אֵיָנִי.

³ Signifie *avec moi*. A ne pas confondre avec l'autre flexion de אֵת.

בְּעֶצְמָם, בְּעֶצְמָן
 בְּשִׁבִיל *pour*
 בְּשִׁבִילִי, בְּשִׁבִילְךָ, בְּשִׁבִילָהּ, בְּשִׁבִילֵנוּ, בְּשִׁבִילְכֶם
 בְּשִׁבִילְכֶן, בְּשִׁבִילָם, בְּשִׁבִילָן
 בְּתוֹךְ¹ *à l'intérieur*
 בְּתוֹכִי, בְּתוֹכְךָ, בְּתוֹכוֹ, בְּתוֹכָהּ, בְּתוֹכֵנוּ, בְּתוֹכְכֶם, בְּתוֹכְכֶן, בְּתוֹכָם, כֵּן-
 דִּי *assez (pour moi)*
 דִּי (דִּינִי), דִּי (דִּינֶךָ), דִּי (דִּינָהּ), דִּי (דִּינֵנוּ), דִּי (דִּיכֶם), דִּי (דִּיכֶן), דִּי (דִּינִי)
 הִנֵּה *voici*
 הִנֵּנִי, הִנֵּךְ, הִנֵּהוּ, הִנֵּנוּ (הִנֵּנוּ), הִנֵּהָ (הִנֵּהָ), הִנֵּנוּ (הִנֵּנוּ), הִנֵּכֶם, הִנֵּכֶן, הִנֵּם, הִנֵּן
 הִרִינִי, הִרִיךָ, הִרִיחֵנוּ, הִרִיחֵהוּ, הִרִיחֵהָ, הִרִיחֵנוּ, הִרִיחֵכֶם, הִרִיחֵכֶן, הִרִיחֵם, הִרִיחֵן
 זולת *excepté*
 זולתי, זולתך, זולתו, זולתה, זולתנו, זולתכם, זולתכן, זולתם, זולתן
 יש *il y a (j'ai)*
 ישני, ישך, ישנו, ישנה, ישננו, ישכם, ישכן, ישנם, ישנן
 כמו *comme*
 כמוני, כמוך, כמוהו, כמוה, כמונו, כמוכם, כמוכן, כמוהם, כמוהן
 כמות *comme*
 כמותי, כמותך, כמותו, כמותה, כמותנו, כמותכם, כמותכן, כמותם, כמותן
 כל (כל) *tout (moi, nous tous, elles toutes)*
 כלי, כלך, כלו, כלתו, כלנו, כלכם, כלכן, כלם, כלן
 לאט *lentement*
 לאטני, לאטך, לאטו, לאטה, לאטנו, לאטכם, לאטכן, לאטם, לאטן
 לבד *(moi) seul*
 לבדי, לבדך, לבדו, לבדה, לבדנו, לבדכם, לבדכן, לבדם, לבדן
 למען *pour*
 למעני, למענך, למענו, למענה, למעננו, למענכם, למענכן, למענם, למענן
 לעמת *en comparaison de*
 לעמתי, לעמך, לעמנו, לעמה, לעמתנו, לעמתכם, לעמתכן, לעמתם, לעמתן
 לקראת *à la rencontre de*
 לקראתי, לקראתך, לקראתו, לקראתה, לקראתנו, לקראתכם, לקראתכן, לקראתם, לקראתן

¹On a לתוך avec le même sens.

²N'existe pas aux secondes personnes. A ces personnes, on utilise le pronom personnel séparé : הִרִי אֶתָּה, etc.

³אני הולך לאט, *je vais doucement.*

	מן (moi) <i>de</i>
ממני, ממך, ממך, ממנו, ממנה, ממנו, מכם, מכן, מהם, מהן	
מול	<i>en face de</i>
מולי, מולך, מולו, מולה, מולנו, מולכם, מולכן, מולם, מולן	
נגד	<i>contre</i>
נגדי, נגדך, נגדו, נגדה, נגדנו, נגדכם, נגדכן, נגדם, נגדן	
נכח	<i>en face de</i>
נכחי, נכחך, נכחו, נכחה, נכחנו, נכחכם, נכחכן, נכחם, נכחן	
סביב ³	<i>autour</i>
סביבי, סביבך, סביבו, סביבה, סביבנו, סביבכם, סביבכן, סביבם, סבן	
עוד	<i>encore</i>
עודני, עודך, עודו, עודה (עודנה ⁴), עודנו, עודכם, כן, עודם, דן	
על-יד	<i>à côté de</i>
על-ידי, ידך, ידו, ידה, ידנו, ידכם, ידכן, ידם, ידן	
עם	<i>avec</i>
עמי (עמדי), עמך, עמו, עמה, עמנו, עמכם, עמכן, עמחם (עמח), עמחן (עמחן)	
של	<i>à</i>
שלי, שלך, שלו, שלה, שלנו, שלכם, שלכן, שלהם, שלהן	

Particules avec affixes du pluriel

	אחרי <i>après</i>
אחרי, אחריך, אחריו, אחריה, אחרינו, אחריכם, כן, אחריהם, הן	
אל	<i>vers</i>
אלי, אליך, אליו, אליה, אלינו, אליכם, כן, אליהם, הן	
אשרי	<i>heureux qui</i>
אשרי, אשריך, אשריו, אשריה, אשרינו, אשריכם, כן, אשריהם, הן	
בידי	<i>par</i>
בידי, בידיך, בידו, בידה, בידנו, בידיכם, כן, בידיהם, הן	
בלעדי	<i>excepté</i>
בלעדי, בלעדיך, בלעדיו, בלעדיה, בלעדנו, בלעדיכם, כן, בלעדיהם, הן	
בפני	<i>devant</i>
בפני, בפניך, בפניו, בפניה, בפנינו, בפניכם, כן, בפניהם, הן	
לאחורי	<i>derrière</i>
לאחורי, לאחריך, לאחוריו, לאחריה, לאחורינו, לאחוריהם, כן, לאחוריהם, הן	

¹ Attention, il n'y a pas de Mapiq dans le Hé. Le Hé est présent dans דגש du Nun.

² Attention, forme identique à la première personne du pluriel.

³ Dans la Bible les affixes sont pluriels : סביביו, סביבך. On peut avoir aussi סביבי, etc., avec le même sens.

⁴ Attention, il n'y a pas de Mapiq dans le Hé. Le Hé est présent dans דגש du Nun.

⁵ Attention, forme identique à la première personne du pluriel.

	<i>devant</i>
לפני, לפניך, לפניו, לפניה, לפנינו, לפניכם, כן, לפניהם, הן	
	<i>derrière</i>
מאחורי, מאחוריך, מאחוריו, מאחוריה, מאחורינו, מאחורכם, כן, מאחוריהם, הן	
	<i>à cause de</i>
מפני, מפניך, מפניו, מפניה, מפנינו, מפניכם, כן, מפניהם, הן	
	<i>autour</i>
סביבות, סביבותי, סביבותיך, סביבותיו, סביבותיה, סביבותינו, סביבותיכם, כן, סביבותיהם, הן	
	<i>jusqu'à</i>
עד, עדי, עדיך, עדיו, עדיה, עדנו, עדכם, כן, עדיהם, הן	
	<i>sur</i>
על, עלי, עליך, עליו, עליה, עלינו, עליכם, כן, עליהם, הן	
	<i>au sujet de</i>
על-אודותי, אודותיך, אודותיו, אודותיה, אודותינו, אודותיכם, כן, אודותיהם, הן	
	<i>par</i>
על-ידי, ידיך, ידיו, ידיה, ידינו, ידיכם, כן, ידיהם, הן	
	<i>sous</i>
תחת, תחתך, תחתיו, תחתיה, תחתנו, תחתכם, כן, תחתיהם, הן	

Pour finir, nous avons le cas particulier de *בין*, *entre*, qui prend les affixes du singulier aux trois personnes du singulier et les affixes du pluriel à celles du pluriel.

בני, בינך, בינו, בינה
בינינו, ביניכם, ביניכן, ביניהם, ביניהן

Voir BL (81), GKC (102-103), L (1189 à 1232), J (103).

Pour les arabisants

Les deux langues sont assez comparables et ont une flexion des particules, l'hébreu n'ayant ni désinences casuelles, ni forme de duel. Il nous semble intéressant de comparer la flexion de deux particules.

מהן	מהם	מכן	מכם	ממנו	ממנה	ממנו	ממך	ממך	ממני
מֵהֶן	מֵהֶם	מִכֶּן	מִכֶּם	מִמֵּנו	מִמֶּנָּה	מִמֵּנו	מִמְּךָ	מִמְּךָ	מִמֵּנִי
אליהן	אליהם	אליכן	אליכם	אלינו	אליה	אלינו	אליך	אליך	אלי
إليهنَّ	إليهم	إليكنَّ	إليكم	إلينا	إليها	إليها	إليك	إليك	إليَّ

Nous renvoyons aux grammaires pour les parties du discours que

nous n'avons pas traitées ici : interjections, pronoms séparés, etc.

Voir BL (80 à 83), GKC (99 à 105), L (1143 à 1272), J (102 à 105, 132-133).

Pour les arabisants

Il nous semble important de comparer pour finir les pronoms personnels séparés dans les deux langues.

אֲנִי / אֲנִי	أَنَا	أَنَا	הֵנִי
אָנֹכִי	أَنْتَ	أَنْتَ	הֵנִי
אֲנִי / אֲנִי	אֲנִי	أَنْتُمْ	הֵנִי
נָחַם	أَنْتُمْ	أَنْتُمْ	הֵנִי

L'hébreu n'a pas de pronom personnel pour le duel.